

Z. PRICA, *Savijači čelika*. Beograd, Muzej savremene umetnosti

LIT.: P. Kolendić, *Stube na crkvi Sv. Ivana u Šibeniku*, *Starinar* (Beograd), 1922. — C. Fisković, *Zadarski majstori*, Split 1959, str. 24–25. — M. Montani, *Juraj Dalmatinac i njegov krug*, Zagreb 1967, str. 26–29, 46. — I. Fisković, *Neki vidovi umjetničkog rada Jurja Dalmatinca u Šibeniku i Splitu*, *Radovi HIJZ*, 1981, 27–28, str. 118. D. Kt.

PRICA, Vesna, fotografkinja (Zagreb, 15. III. 1947 — 19. V. 1996). Započela studij prava i filozofije u Zagrebu, ali se odlučuje za fotografsko zanimanje. God. 1969. radi u ateljeu T. Dapca a 1971. F. Vodopivca. Snimila nekoliko ciklusa fotografija s temama prirode (*Lagune*, 1971–88), zanata (*Staklari samoborski*, 1973) i portreta (*Osječani u Samoboru*, 1992). Samostalno izlagala u Zagrebu, Samoboru, Pečuhu, Osijeku, Vinkovcima i Čakovcu.

PRICA, Zlatko, slikar (Pečuh, 26. VI. 1916). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1940 (Lj. Babić). Član grupe »Mart« od 1957, jedan je od utemeljitelja Galerije »Forum« (1969), član HAZU od 1988.

Radi u različitim tehnikama (crtež, grafika, akvarel, gvaš, ulje, vitraj, mozaik, fresko). U tonski suzdržani realizam zagrebačke škole uoči II. svj. r. već svojim prvim nastupom unosi nove naglaske. Oni su vidljivi u naglašenu zanimanju za subjektivnu organizaciju prostora, za monumentalnu kompoziciju i sumarni pristup motivu, u individualnije ugođenoj paleti i snažnijoj ulozi svjetla (*Slamnat šušir*, 1939; *Zimski pejzaž*, 1940). Rat ga prekida u razrađivanju slikarskih problema. U logoru crta likove i logorske prizore, iz čega je 1947. proizašla grafička mapa *Ljudi iz logora Danica*. God. 1944. ilustrira poemu *Jama* I. G. Kovačića (s E. Murtićem).

Poslije 1945. slika tada aktualne sadržaje (*Pogreb pionira*, 1946), ali i neutralne motive (prizori iz obiteljskoga života, portreti, pejzaži), postupno razrađujući svoj osobni izraz. U toj težnji prema autentičnome stilu odlučujuće je suočenje s freskama Ajante za vrijeme boravka u Indiji (1952). Plod je toga ciklus *Motivi iz Indije* kao i začetak tzv. samoborske faze. Izraz u tome razdoblju oplošnjuje, nestaje iluzija prostora, plastičnost oblika se reducira na geometrizirane obrise, boja postaje čista i intenzivna (*Dvije pastirice*, 1953; *Žena s košarom*, 1955; *Crvena ograda*, 1956). U djelima samoborskoga ciklusa (1954) približava se apstraktnome lik.

Z. PRICA, *Kupačice iz Lanterne*

